

Sygn. akt V KZ 52/22

POSTANOWIENIE

Dnia 6 października 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

w sprawie **P. J.**

skazanego z art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

w dniu 6 października 2022 r.

zażalenia skazanego na zarządzenie

z dnia 22 sierpnia 2022 r., sygn. akt II AKo 134/22

o odmowie przyjęcia kasacji skazanego od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi

z dnia 9 października 2014 r., sygn. akt II AKa 220/14

p o s t a n o w i ł:

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 22 sierpnia 2022 r. Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Łodzi odmówił przyjęcia kasacji złożonej osobiście przez skazanego od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 9 października 2014 r. sygn. akt II AKa 220/14. W uzasadnieniu wskazano, że w dniu 12 stycznia 2022 r. odmówiono skazanemu przywrócenia terminu do wniesienia kasacji oraz wyznaczenia obrońcy z urzędu celem jej sporządzenia. Mimo powyższych okoliczności w dniu 18 lipca 2022 r. skazany P. J. złożył za pośrednictwem administracji Zakładu Karnego w P. osobiście złożoną kasację.

W dniu 9 września 2022 r. skazany wniósł zażalenie na zarządzenie z dnia 22 sierpnia 2022 r. W uzasadnieniu środka odwoławczego podniósł, że obrońca

skazanego zaniechał wniesienia kasacji. Zakwestionował również prawidłowość wydanego w sprawie wyroku skazującego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie. Skarżący nie przedstawił w zażaleniu okoliczności świadczących o tym, że zaskarżone zarządzenie zostało wydane z naruszeniem prawa bądź też zostało oparte na wadliwie dokonanych ustaleniach faktycznych.

Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Łodzi słusznie odmówił przyjęcia osobiście sporządzonej przez skazanego kasacji od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 9 października 2014 r., sygn. akt II AKa 220/14. W przedmiotowej sprawie kasacja została wniesiona po upływie terminu wskazanego w art. 524 § 1 k.p.k. oraz w sposób sprzeczny z treścią art. 526 § 2 k.p.k., zgodnie z którym, jeżeli kasacja nie pochodzi od prokuratora, Prokuratora Generalnego, Rzecznika Praw Obywatelskich albo Rzecznika Praw Dziecka powinna być sporządzona i podpisana przez adwokata, radcę prawnego albo radcę Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

Postanowieniem z 1 grudnia 2021 r., w sprawie o sygn. akt II AKo 157/21 Sąd Apelacyjny w Łodzi odmówił skazanemu wyznaczenia obrońcy z urzędu celem złożenia wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia kasacji wskazując, że wniosek taki jest bezprzedmiotowy, bowiem czynności, do której obrońca miałby być wyznaczony nie może być skuteczna, z uwagi na upływ terminu zawitego do złożenia kasacji. Następnie, postanowieniem z dnia 10 marca 2022 r. w sprawie o sygn. akt V KZ 2/22 Sąd Najwyższy pozostawił bez rozpoznania zażalenie na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 1 grudnia 2021 r., wskazując, iż środek odwoławczy nie przysługuje na odmowę wyznaczenia adwokata lub radcy prawnego w celu sporządzenia kasacji. Wnioskami z dnia 10 grudnia 2022 r. skazany wniósł o przywrócenie terminu do złożenia kasacji oraz o wyznaczenie obrońcy z urzędu w celu sporządzenia kasacji, a postanowieniem z dnia 12 stycznia 2022 r. Sąd Apelacyjny w Łodzi w sprawie o sygn. akt II AKo 179/21 odmówił skazanemu przywrócenia terminu do wniesienia kasacji oraz wyznaczenia obrońcy z urzędu celem jej sporządzenia. W treści uzasadnienia wskazano m.in., że skazany nie wykazał przyczyn usprawiedliwiających niedotrzymanie terminu do

wniesienia kasacji, przy czym został pouczony o treści przepisów co do możliwości i trybu wniesienia kasacji. Pomimo tego skazany P. J. złożył za pośrednictwem administracji Zakładu Karnego w P. osobiście sporządzoną kasację.

Mając na uwadze powyższy stan faktyczny zaskarżone zarządzanie należy uznać za prawidłowe. Do wydania rozstrzygnięcia o odmowie przyjęcia kasacji skazanego obligował przepis art. 530 § 2 k.p.k., który stanowi, że prezes sądu, do którego wniesiono kasację, odmawia jej przyjęcia, jeżeli zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 120 § 2 lub w art. 429 § 1, albo gdy kasację oparto na innych powodach niż wskazane w art. 523 § 1. Do takich okoliczności należy m.in. wniesienie kasacji po terminie, jak i przez osobę nieuprawnioną, a więc przez skazanego osobiście, w sytuacji, gdy zgodnie z art. 526 § 2 k.p.k. istnieje wymóg tzw. „przymusu adwokackiego”, a zatem sporządzenia i podpisania kasacji przez adwokata lub radcę prawnego.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.

[as]